

25,000 Rd., som netop er det Tillæg, man ifjor vilde, at der skulde gives til disse Ver. Det ses saaledes, at der var en Mulighed for, at vi kunde blive frie for dette Tillæg, og maasse har Regtelsen deraf havt nogen Indflydelse paa, at Reformerne ere blevne fremmede noget mere extraordinært, end det ellers vilde være sket. Jeg vil nu kun haabe, at de efterfølgende Reformer ogsaa snart maa komme, at dette maa være Frugten af den nye Gouverneurs Virksomhed. Smidlertid er der en Betænktheds Ved dette Lovforslag, som jeg ikke kan undlade at fremkomme med. Det hedder nemlig i Kolonialloven af 27de November 1863 § 2, at der, „forinden nogen Lov, indeholdende Bestemmelser, der særligen vedkomme de vestindiske Ver, udgives, vil være at give vedkommende Kolonialraad Leilighed til at udtale sig, naar ikke særegne Grunde nødvendiggjøre en Undtagelse“. Dette Lovforslag har nu ikke været til Kolonialraadens Betænkning; men der er jo det Godde derved, at man vel tør antage, at de i Realiteten billigte det, idet Kolonialraadene haade paa St. Thomas og St. Croix have vedtaget en tilsvarende Anordning, og man da vel tør antage, at der ved denne Realitetsbilligelse er sket Tilstrækkeligt. Smidlertid er dette i mine Dine en formel Feil, og jeg ønsker, at den ikke maa blive gjentagen; men af Hensyn til, at det vilde være vanskeligt, eller rettere umuligt, nu at faae Sagen ført igjennem, dersom vi tilbagegive det foreliggende Lovforslag, skal jeg anbefale dets Vedtagelse.

**Finansministeren:** Med Hensyn til den Bemærkning, som det ærede Medlem nu gjorde, tror jeg, at man maa lægge Mærke til, at i de vedtagne Anordninger, i § 13 i den for St. Thomas og i § 15 i den for St. Croix, indeholdes, saa vidt jeg skjønner, fuldstændig Kolonialraadens Samtykke til den Lov, som her er bragt i Forslag. Naar der havde været tilstrækkelig Tid dertil, vilde jeg ganske vist ogsaa have forelagt selve Forslaget, formuleret som det er, for Kolonialraadene for til det Yderste at efterkomme Koloniallovens Fordring, men jeg antager dog, at det ærede Medlem vil indrømme, at, som det nu fore-

ligger, og med det ubetydelige Indhold, som Lovforslaget selv har, maa i Realiteten Koloniallovens Fordring i denne Henseende siges at være opfyldt. Jeg kan kun slutte mig til det ærede Medlems Ønske om, at de andre Forandringer, som han har ønsket, og som Udvalget ifjor var enig om at attraa, snarest mulig maa blive fremmede. Jeg har i den Henseende de bedste Udsigter; thi der er udarbejdet Forslag, som ere meget vidt fremmede eller under Forhandling med Kolonialraadeneovre i Vestindien, og jeg skal kun tillade mig, for ikke at gjøre en afdød Mand Uret, at knytte den Bemærkning hertil, at disse Forhandlinger allerede vare indledede af den afdøde Gouverneur i Overensstemmelse med Finansministeriets Instruktion, eller forinden Udvalgsbetænkningen ifjor fremkom. Om de Poster, som det ærede Medlem her har nævnt, har jeg allerede, inden jeg modtog Udvalgets Betænkning om Sagen, havt mine bestemte Anskuelser, der i mange væsentlige Punkter ganske falde sammen med hans. — Det Spørgsmaal, der er reist af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille), ser jeg mig i Stand til at besvare paa følgende Maade. Jeg erkjender med ham, at de nuværende Portosatser mellem Danmark og de vestindiske Ver ere meget for høie. Det ærede Medlem vil jo være saa bekendt med disse Forhold, at han vil vide, at dette er Noget, som det ikke har ligget i den danske Regjerings Magt hidtil at forandre, eftersom det jo ikke er Danmark, der opbeholder denne Porto, men derimod andre Magter, som besørge Posten. Smidlertid er det dog lykkedes den danske Regjering omtrent i Løbet af det sidste halve Aar at gjøre meget væsentlige Skridt til denne Sags hensigtsmæssige Ordning. Det er navnlig, efter at det først var lykkedes at faae en overordentlig heldig Traktat med de nordamerikanske Fristater i postal Henseende, hvorved Porto'en til de nordamerikanske Fristater er bleven saaledes nedsat, at det nu er blevet billigere at sende Brev til de nordamerikanske Fristater end til England, at vi fik Mod til ogsaa at indlede Forhandlinger med visse Selskaber, som have dannet sig i den senere Tid for at besørge en Trafik imellem Europa og Vestindien, og disse Be-